

ՅԱԻՏԵՆՈՒԹԻՒՆ

Հաստատութիւնները կը փոխուին —
Գը մնայ «յաւիտենականութիւնը»...
«Հիմ ասուածք»

Լեռագագաթներից վերապանծ ու վէս,
Փէրուգ-երկնքից—աստղերից անշէջ՝
Դու արի՛ մեր մէջ շունչ-եթերրի պէս—
Յաւիտենութիւն, դու արի մե՛ր մէջ.—

Քեզ ենք որոնու՛մ տարիներ, դարեր
Եւ սպասում ենք քո օր-գալտեան.
Խառնակ են, շփոթ ն'ւ շունչ, ն'ւ տարրեր,
Եւ սրտերն արիւն—մարդիք մէջ արեան...

Եւ թո՛ղ մեր միջից հեռանան առմ'իշտ
Պղծութիւնները ունայն եւ զազիր,
Անցուոր են մարդիկ, անցուոր է հանգիստ,
Ե՛ւ տիրապետող կարգերը քասիր.—

Քո մէջ է հոգին, հոգու օթնուան
Եւ օրէնքները, օրինակութիւն.
Քո մէջ է խիղճը, խիղճ քարոյական
Ե՛ւ ճշմարտութիւն, ե՛ւ արդարութիւն...

Դու տիեզերքի եւ աստուածութեան
Օթեւաններից մաքուր եւ անհուն,
Ո՛, եկ վար իջիր հոգին մարդկութեան—
Յաւիտենութիւն, յաւիտենութիւն...

ՅՈՎ. ԿՈՍՏԱՆԵԱՆՑ